

Vad har Fullkomlighetens Väg betytt för mig?

*Vittnesbörd av en karmelitnunna
om vad Teresa av Avilas bok Fullkomlighetens väg har betytt för henne.*

Fullkomlighetens Väg var den första boken av Moder Teresa jag läste. Den har verkligen varit ”Boken i mitt liv.”! Jag hade först som 18 åring läst en biografi om henne av Marcelle Auclair och genom den fick jag min kallelse. Sen läste jag FV och där lärde jag känna Jesus och fick ett personligt förhållande till Honom.

Jag älskar kapitel 26 där hon talar om att se på Jesus och att Han ser på oss. Det sammanfattar för mig hela bönen och livet i ”Guds närvaro”. Han ser på mig! Det är det som bönen rör sig om. Och min del består i att skapa en helig tystnad i mitt hjärta så jag kan erfara Hans närvaro och Hans blick kan bli levande för mig.

Också hennes ständiga utrop till Gud har så småningom inspirerat mig och jag har förstått att jag behöver ord i min relation till Jesus. I början trodde jag att det var bättre att vara tyst, men då kände jag att mitt andliga liv blev rätt så blekt. Nu har jag märkt att min kärlek växer genom att få uttrycka sig i ord och bilder.

Moder Teresa har också lärt mig att bön och liv måste gå tillsammans: Obras, obras, som hon säger. Det talar hon mycket om i FV. Jag måste skapa utrymme i mitt liv åt Jesus: d.v.s. att jag måste avstå från allt som hindrar mig från att vara helt öppen och disponibel för Honom. Jag måste skapa stillhet i mitt inre så Han kan få ta upp hela platsen. Det är det hon i FV kallar självförnekelse eller frigörelse från allt.

Jag älskar hennes definition på försakelse: ” Att hänge sig helt åt den gode Jesus och så glömma allt annat.” Det gör försakelse till något positivt, kärleken går före! Det är mycket jag genom åren har fått ge avkall på för att Jesus skulle kunna växa i mitt liv! Men som Moder Teresa har också jag upplevt att det har lönat sig. Hans kärlek blir viktigare och viktigare för mig för varje gång jag har ”förlorat” något för Hans skull och glädjen över Honom växer, Han blir mera levande, mera verklig för mig. Så småningom har det mera och mera blivit grundattityder som måste överges för Hans skull. Rädsla, ängslan för framtiden, kritik, missnöje, ytlighet...

Efterhand som jag genom bönen blivit medveten om dessa okonstruktiva känslor inom mig har jag behövt ta itu med dem. Genom en stor kris i mitt liv för många år sedan lärde jag både av Moder Teresa och Lilla Thérèse att jag aktivt måste uppöva min tacksamhet och tillit till Jesus, att det inte är något som kommer av sig självt. Att överlåta mig åt Honom, vilket är nödvändigt för en kärleksrelation, betyder att lita på att Han ensam räcker för mig. Jag kan klara mig utan allt annat.

Jag måste också lita på att Han tar hand om mig, jag behöver inte oroa mig för mitt andliga liv, för kommuniteten, för min familj, för Kyrkan eller för något som helst. HAN TAR HAND OM ALLT och jag får inte lägga mig i Hans gudomliga Försyn. Jag är Hans barn, hans älskade brud, och min uppgift är att vara glad och tillitsfull och tacksam, och villig att göra och acceptera Hans vilja i allt, vilket förstås inte alltid är lätt och jag brister ofta i det, men ju mera jag satsar på tacksamhet och glädje, tillit, desto lättare går det faktiskt.

Moder Teresa har lärt mig att det första och viktigaste i mitt liv är Jesu Kärlek. Och det har ändrat alla aspekter av livet. Längre var det för mig en ansträngning, något svårt, jobbigt att "tjäna Gud", att försaka mig. Men en dag när jag var särskilt uppgiven och modlös och tyckte att "allt är bara krav och jag kan inte leva upp till dem", förstod jag äntligen, ja jag "hörde" Honom säga till mig: "Det är inte Jag som ställer krav på dig! Jag ger dig bara Min Kärlek att leva av om du vill."

Då föll allt på plats. Jag fattade förstås att det inte var fråga om att strunta i regler och föreskrifter, eller att lägga mig på sofflocket, utan att det var som engelsmännen säger: "First things first!". Det är fråga om att fokus skall ligga på Hans Kärlek, inte på min, på vad Han har gjort och gör för mig, inte på vad jag gör eller bör göra för Honom. Han har älskat mig av evighet och kommer att älska mig i evighet, oberoende av min kärlek, av min dygd eller brist på detsamma.

Även om jag är otrogen, och det har jag varit många gånger, även om jag skulle vända mig helt bort från Honom, vilket Gud förbjude, så skulle Han alltid fortsätta att älska mig. Så orubbligt trofast är Hans Kärlek! Jesus är Klippan för mitt liv! Jag vet att jag kan lita på Honom, Han bär mig! Det är det viktiga och först sedan kommer mitt svar på denna helt oförtjänta och absoluta Kärlek. Just övertygelsen att Han älskar mig i alla väder frigör ett överskott i mig att ge mig åt Honom. Det är inte längre plikt utan glädje.

Moder Teresas erfarenhet har gett mig mod och inspiration att själv ge mig längre in i bönens värld och få uppleva en lyckliggörande relation till Jesus. Moder Teresa var en brinnande själ – det inspirerar! Hon visar mig att man kan bli brinnande även om man inte är det från början och att även jag kan växa oändligt i intimitet med Jesus, på mitt sätt.